

ЗАВЖДИ В СТРОЮ

Найдорожче – це мир

Ветеранська організація об'єднання нараховує більше семи тисяч осіб. Це й учасники війни, і ветерани праці, і діти війни. Учасників бойових дій залишалось всього 18, розповів з голови ради ветеранів АТ Олександр Федорович Науменко.

Час невблаганний. Він не додає здоров'я тим, чия молодість була обпалена війною, хто більшу частину свого життя віддав рідному підприємству. Та вони багато й не очікують. Але як важливо для них сьогодні знати, що все було не марно. Що їх пам'ятають, про них турбуються. Невелика фінансова підтримка, телефонний дзвінок на день народження, подяка в День Перемоги – і життя продовжується. Не забувають своїх ветеранів і в об'єднанні. Наказом Генерального директора АТ з нагоди Дня Перемоги їм, а також удовам загиблих, учасникам Другої світової війни передбачена матеріальна допомога.

І зараз, передаючи поздоровлення ветеранам, найперше, що бажає Олександр Науменко, – це здоров'я і миру. Як це важливо, він знає з власного життя. Йому, як і більшості, хто народився вже після другої світової війни, довго здавалось, що мир – це вже назавжди. Але в 2015 році в армію, був призваний його син Сергій, який мав мирну професію, на той час працював конструктором на нашому підприємстві. Більше року син служив на сході, був учасником АТО. Тож головне побажання від Олександра Федоровича – щоб мир прийшов на всю нашу землю і не довелось воювати ні нашим дітям, ні онукам і правнукам.

3 Днем Перемоги!

Шановні ветерани війни і праці, трудівники об'єднання! Щиро вітаю вас із Днем Перемоги!

Ці травневі дні для всіх нас традиційно пов'язані зі спогадами про події Другої світової війни: ми вшановуємо пам'ять полеглих і відаємо належне ветеранам, які героїчно стали на шляху нацизму. Віддаємо шану трудівникам тилу, які кували Велику Перемогу.

Багато фрунзенців пішли добровольцями на фронт. Більше тисячі з них були нагороджені орденами і медалями. Інші – героїчно виконували свій патріотичний обов'язок у тилу, виготовляючи військове обладнання і боеприпаси, наближаючи своєю працею перемогу.

У це велике свято бажаю всім ветеранам, учасникам та інвалідам Другої світової війни, трудівникам тилу, всім працівникам підприємства мирного неба над головою, міцного здоров'я, мудрості і терпіння, душевного тепла, уваги і турботи близьких!

З повагою
Генеральний директор
АТ «СМНВО-Інжиніринг»
В.М. Лук'яненко

Співпраця з Узбекистаном продовжиться в новому проєкті

АТ «СМНВО-Інжиніринг» відвідали представники компанії «Enter Engineering Pte.Ltd.» (Узбекистан). Гості ознайомилися з виробничими можливостями підприємства, обговорили технічні питання виготовлення та постачання обладнання для ДКС «Газлі».

Представники компанії Шухрат Чіргалієв – керівник департаменту інженерної аналітики, Дійор Улмасов – керівник групи контрактиції та Леонід Новіков – представник компанії в Україні зустрілися з керівництвом підприємства, відвідали його цехи.

Генеральний директор АТ «СМНВО-Інжиніринг» Володимир Лук'яненко коротко розповів про історію підприємства, підкресливши, що для сумських машинобудівників Узбекистан – країна особлива. Саме сюди в місто Чирчик у роки Другої світової війни був евакуйований завод. До слова, назад до Сум евакуйоване обладнання не вивозили, воно залишилося Чирчику, і стало основою для створення підприємства машинобудівного профілю в Узбекистані.

З 1992 року сумське машинобудівне об'єднання почало активно співпрацювати з нафтогазовими компаніями Узбекистану щодо постачання обладнання

для транспортування газу. А в 2019-2020 роках сумські машинобудівники реалізували чотири великі проєкти з постачання обладнання для цієї країни.

Представники компанії «Enter Engineering Pte.Ltd.» відвідали цехи виробництва ХО, АЕН, ГПА і компресорів, науково-випробувальний комплекс. Гості ознайомилися з процесом виготовлення АПО газу, кульової запірної арматури, частин відцентрового компресора і його збірки (зварювання робочих коліс, пайка робочих коліс, термообробка валів роторів). Спостерігали, як складаються основні блоки ГПА. Були присутні при випробуванні поршневого компресора.

Гості відзначили, що АТ «СМНВО-Інжиніринг» працює стабільно, що немає передумов для збоїв у робочому ритмі виробництва, виробничі потужності повністю укомплектовані технічними і кадровими ресурсами, необхідними для виконання замовлення на виготовлення обладнання для ДКС «Газлі».

За результатами візиту підписано контракти, згідно з якими наше підприємство буде задіяне у виготовленні обладнання для ДКС «Газлі».

Компанія «Enter Engineering Pte.Ltd.» займається

Під час відвідин одного з цехів

реконструкцією КС «Газліського УМГ». Наше об'єднання буде займатися заміною застарілих ГТП НК-12СТ на сучасні ГТП АІ-336-2-8 потужністю 8 МВт на десяти ГПА-Ц-6,3, до слова, нашого ж виробництва, і шести ГПТ для ГПА-Ц-25СД з постачанням запасних частин для ремонту відцентрових компресорів. Крім того, виготовимо і поставимо запасні частини для вихлопного тракту і відцентрових компресорів для ГПА-Ц-25СД, а також 35 секцій АПО.

До відома: Enter Engineering – визнаний лідер промислового будівництва на ринку Центральної Азії, бере участь у реалізації найбільших проєктів з будівництва і модернізації об'єктів у нафтогазовій, хімічній, енергетичній галузях.

АКТУАЛЬНО

Інвестиція в розвиток

Модельний цех № 52 отримав новий деревообробний верстат з п'ятьма осями обробки, подібних якому тут ще не було. Новий верстат сприятиме автоматизації роботи модельників, підвищенню продуктивності праці і вдосконаленню якості деталей, що виготовляються.

Нове придбання – верстат ATHENA 4020 виробництва відомої італійської компанії CMS, що спеціалізується на деревообробному обладнанні.

– Ми надзвичайно вдячні адміністрації підприємства за таке підкріплення. Верстатний парк цеху вже давно застарів. Звичайно, за цей час багато що змінилось. Нині виробництво ставить нові завдання, вирішення яких потребує сучасного обладнання, – говорить начальник цеху Володимир Картавченко.

Новий верстат – це вихід на вищий, сучасніший рівень. Він допоможе модельникам як у виготовленні модельних комплектів повністю, так і окремих їх складних частин і елементів. Освоєння нового обладнання відбувається спільно з іншими службами – УГ-мет, УГТ...

– Дійсно, такий верстат для деревообробки ми придбали вперше, – розповідає головний технолог АТ Олексій Доценко. – Для нас, технологів, він цікавий ще й тим, що розширює наші можливості, адже раніше ми займались переважно металорізанням, а відтепер і деревообробкою. Вперше маємо справу з верстатом з п'ятьма осями обробки. Робоча зона обробки верстата – 2 на 4 м. Складається він із двох секцій, щоб можна було обробляти одночасно дрібні деталі, а в інший сектор вставляти іншу деталь.

Раніше поверхня моделі, що виготовляється,

УДОСКОНАЛЕННЯ ВИРОБНИЦТВА

Верстат готують до встановлення в цеху

контролювалась за допомогою шаблонів і вся обробка поверхні виконувалась вручну за допомогою стамесок, іншим інструментом. Тепер цей процес автоматизується, в нього вводиться 3D модель, її проєктують на базі УГМет, в УГТ у відділі розробки управляючих програм, а в цеху 52 оператори будуть слідувати за виготовленням моделі безпосередньо на верстаті. За словами начальника цеху, верстат уже зацікавив молодих робітників, які хотіли б освоїти новий фах.

Придбаний верстат, на думку головного технолога, – це важлива інвестиція у виробництво:

– Це свідчить, що у 2021 році почався впевнений рух вперед, ми відновлюємо нашу потужність. Йде модернізація ливарного виробництва, починається реалізація великого проєкту у зварюванні, маємо програму розвитку й інших напрямків діяльності об'єднання. Оновлюється виробництво, вже на руках договір на придбання двох верстатів у цехи №20 і №7, а згодом і в інші, – зазначає Олексій Доценко.

ВІТАННЯ

Шановні ветерани війни і праці, працівники об'єднання!

Щиро вітаємо вас із Днем Перемоги!

Ми всі з вами – нащадки покоління, яке винесло на собі тяготи Другої світової війни, підняло країну з руїн; людей, які назавжди залишилися прикладом мужності, героїзму, патріотизму.

Події тих років – урок і нагадування, наскільки важливий мир, якою дорогою ціною він дістається і як важливо за нього боротися, як самовіддана праця кожного може служити спільній великій меті.

Згадаймо в ці дні тих, хто не повернувся з війни, хто наближав Перемогу і тих із них, хто потребує сьогодні нашої турботи і уваги.

У це славетне свято бажаємо вам мирного неба, міцного здоров'я, успіхів у професійній діяльності та злагоди у ваших родинах!

З повагою

голова профспілки «Машметал» В.А. Соцков,
голова незалежної профспілки В.А. Шершенюк

З ЮВІЛЕЄМ!

У травні ювілеї відзначають:

Г.В. МИРОНЦОВ – токар цеху № 2.
М. О. АНДРУХОВ – слюсар цеху № 2.
Ю. В. КАЛІНІЧЕНКО – слюсар цеху № 2.
С. О. ПІДОПРИГОРА – слюсар цеху № 4.
Н. Д. МЕЛЬНИК – старший майстер цеху № 4.
В. Г. ПОТАПОВА – диспетчер цеху № 4.
А. С. ПІЛІНСЬКИЙ – електрозварник цеху № 6.
Ю.В. РУДЕНКО – штампувальник цеху № 1.
Ю.В. РЕДЬКА – котельник цеху № 14.
Т. І. ТУРЧИН – стругальник цеху № 14.
Е. В. МЕДВЕДЕВ – слюсар цеху № 14.
С. І. ЧУГАЙ – заступник начальника цеху № 17.
А. В. КОСЕНКО – змінний інженер цеху № 17.
Н. В. КРИВОХИЖА – кранівниця цеху № 17.
Н. М. ЧОРНА – кранівниця цеху № 18.
О.М. ТОЛКАЧОВА – слюсар-електромонтажник цеху № 32.
В.В. ЛЕВАДНА – маляр РСУ.
І.П. СТАРИКОВ – начальник дільниці цеху № 58.
М.А. БЕРЕЗА – водій цеху № 58.
А.М. СТРОНСЬКИЙ – водій цеху № 58.
О.В. МАКАРЕНКО – прибиральниця діл. № 60.
Г.Г. ОЛЬХОВСЬКА – прибиральниця діл. № 60.
А.І. СИДОРЕНКО – прибиральниця діл. № 60.
Е.В. ТИМОШЕНКО – начальник бюро УЕБ.
Ю.І. ПРОНОЗА – провідний інженер РЕУ.
О.В. КУЛАК – слюсар РЕУ.
М.Г. ШЕВЧЕНКО – начальник ІТЦ.
Т.В. ГЕРАЩЕНКО – начальник бюро відділу № 379.
І.В. ГАВРИЛОВ – слюсар УМН.
В.А. ПАВЛЮЧЕНКО – слюсар-ремонтник УТС.
А.С. ЧЕРНИШОВА – провідний інженер УКС.
С.П. ЛИСЕНКО – диспетчер ПДУ.
М.М. ЛЮБКІН – машиніст ДКППВ.

Шановні ювіляри!

Благополуччя та достатку,

Щоб справи всі були в порядку.

Хай посміхається життя,

Та буде кращим майбуття!

Газету підготував пресцентр

Не зрадити традиції

Мабуть, немає у нас родини, яку б так чи інакше не зачепила друга світова війна. Не була винятком і родина сумчан Колдовських, чії долі здавна переплелися з історією Сумського машинобудівного заводу ім. Фрунзе.

Тут, недалеко від заводської прохідної в будинку, який і нині називають «фрунзенським», минало безтурботне дитинство Дмитра Ігоровича Колдовського, нині начальника цеху № 51.

А недалеко, поруч з транспортною прохідною, свого часу знаходився будинок його прадіда, Тимофія Колдовського, якого в родині вважають засновником трудової династії. Він працював котельником. У 1929 році на завод пішов працювати й син Василь. Його кар'єра складалась доволі успішно. Він був хорошим спеціалістом, займався питаннями енергетики. Працював начальником енерголабораторії. І все б було добре, але почалася війна.

Горе трапилось, коли в місті вже хазяйнували німецькі загарбники. Вони і вбили немолодого на той час сумчанина Тимофія Колдовського. Трапилось це в 1942 році на території заводу, де пройшло його життя. Останній притулок він знайшов у садку біля свого будинку. В цей тяжкий день син Василь не зміг бути поруч з матір'ю, бо був дуже далеко від рідної домівки. Коли завод у 1941 році евакуювався в Чирчик, поїхав туди і Василь, а повернувся разом з усіма вже після звільнення Сум. Інші чоловіки з родини здобували перемогу на фронтах війни.

Чи є серед попередніх поколінь заводчани, хто це і які вони були, – родині Колдовських ще належить з'ясувати. А от трудова книжка Василя Колдовського, дідуся Дмитра Ігоровича, заповнена подяками і нагородами, які на той час робітники отримували тільки за особливі заслуги. Наприклад, у 30-х роках він був премійований «отрезом сукна на пальто», а іншим разом – «шароварами і ботинками на кожаній подошві». Документи, пов'язані з пам'яттю про ті часи, зберігає його онук, батько Дмитра Ігоровича, Ігор Васильович Колдовський 1936 року народження. Він та-

Три покоління Колдовських. Внизу: Ігор Васильович, Дмитро Ігорович, старший в родині – Василь Тимофійович. 2-й ряд: Андрій Малахов, двоюрідний брат Дмитра, Сергій Колдовський, рідний брат Дмитра

кож не зрадив сімейним традиціям і після технікуму в 1960-му році прийшов на завод, та так тут і залишився до виходу на пенсію – спочатку формувальником, потім диспетчером, майстром. На підприємстві все життя працювала й його дружина, Ганна Сергіївна, її брат Микола Малахов. І це ще не всі представники цієї великої працюючої родини, хто зробив свій внесок у розвиток підприємства в різні часи, хто підставив своє плече у важкий воєнний і післявоєнний час.

То вже у Дмитра Ігоровича Колдовського, як і в його брата Сергія, сумнівів при виборі професії не виникало. У 1993 році після інституту прийшов на завод технологом, а з 2008 року – він начальник одного з найпотужніших цехів – 51-го.

...На меморіальній дошці при вході в цех № 51 викарбувані імена працівників, які віддали своє життя за свободу і незалежність Батьківщини під час війни, загалом 9 героїв. Тут майже завжди живі квіти. І краще, що можуть зробити в пам'ять про них, як вважають їхні нинішні колеги, – не забувати про величкий подвиг попередніх поколінь, у всьому бути гідними їхньої пам'яті.

РОДИННА ІСТОРІЯ